Ojcze ubogich
O Świętym Wincentym a Paulo

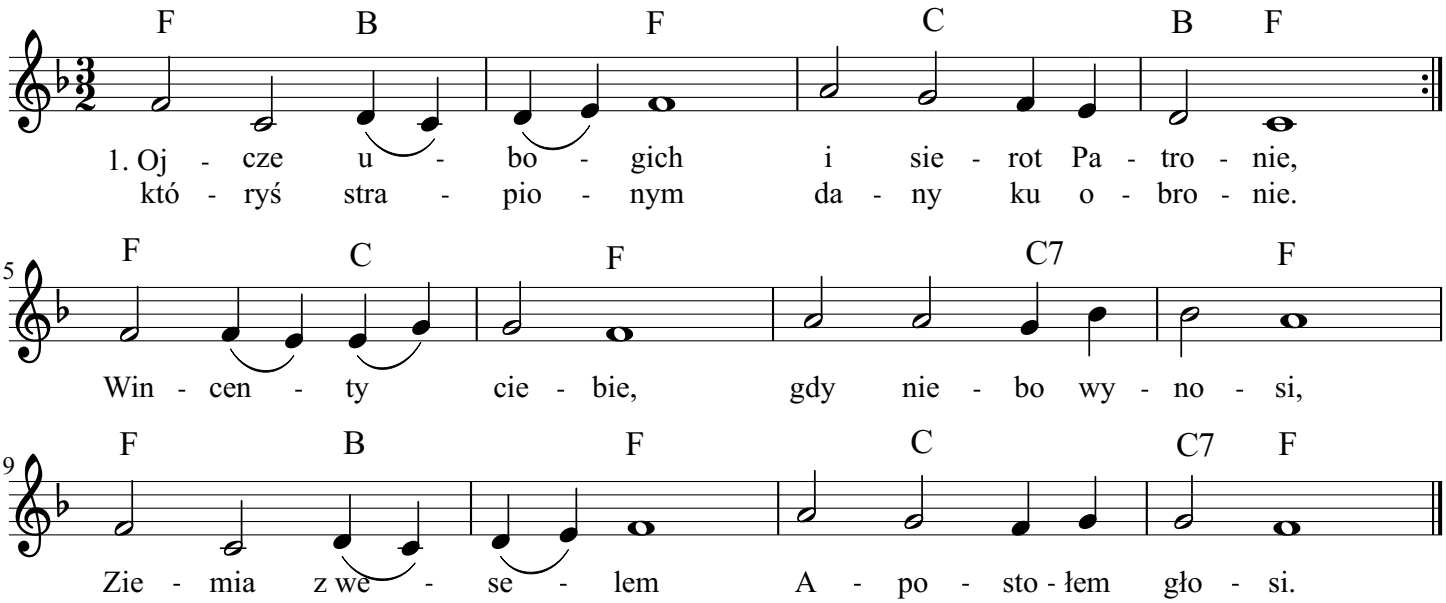

2. Na wzór Chrystusa grzeszników prowadzisz
Do Boga, gdy im spowiedź szczerą radzisz
Z całego życia, by za rozgrzeszeniem
Bogu służyli prawem już sumieniem.

3. Po wsiach, miasteczkach nauczasz prostaka,
Zarówno z panem kochasz mizeraka,
Stajesz się wszystkim wszystko, bez pragnienia
Innej korzyści, prócz ludzi zbawienia.

4. Jak wielki skutek Twoje prace mają,
Polska i cudze kraje to zeznają;
Gdy na nauki lud i na kazania
Bieży, szukając z Bogiem pojednania.

5. Dziatki rodzicą do nóg upadają,
One rzewnemi łzami podlewają;
A nieprzyjaciel poprzestając złości,
Daruje krzywdy dla Boskiej miłości.

6. Ustają gusła i wszeteczne mowy,
Przeklęctwa, zdrady, przysięgi, obmowy;
Kradzione rzeczy, albo też zgubione,
Bywają wtenczas wiernie przywrócone.

7. Zbrodni niesłychać, potem każdy Bogu
Chwałę oddaje, a ty w złym nałogu,
Grzeszniku leżysz, nie myślisz o duszy,
W błoto grzechowe zabrnąwszy po uszy.

8. Jeśli się lękasz karania wiecznego,
Wzywaj pomocy dzielnej Wincentego;
Popraw się z grzechów, pokutuj serdecznie,
Zbawionym będziesz i nie zginiesz wiecznie.

9. O Święty Ojcze! Prosim wszyscy Ciebie,
Ratuj nas, ratuj każdego w potrzebie;
Zjednaj nam nędznym grzechów odpuszczenie,
A potem duszne po śmierci zbawienie.

www.nuty.religijne.org

źródło:
T: Dostateczny śpiewnik kościelny i domowy. 1882 r., pieśń nr 281, M.Mioduszewski
M I: Śpiewnik krakowski, s. 235